

sætte det, og han kan i og for sig have god Grund til at mene, at jeg, hvis han positivt havde udtalt sig, vilde have støttet hans Tanke, saaledes at han ikke kunde vente noget Angreb fra mig, fordi han ikke har forhøjet Prisen paa Husholdningssukker. Det skal jeg medgive ham, men der har jo været andre Muligheder for Dispositioner paa dette Omraade, som kunde være taget, og som Ministeren ikke ret har gjort Rede for, naar han nu taler om, hvorledes dette Tab er opstaaet. Men forinden jeg gaar over til dette, vil jeg altsaa gerne have fastslaaet blot det, at hvad Rigsdagen har billiget ved sin Tavshed, er et Underskud paa 15 Mill. Kr. paa indeværende Aars Sukkerordning, og at det Tab, som yderligere er kommet til, staar for Ministerens Ansvar. Han maa altsaa forklare, hvorfor han ikke har foretaget noget derimod.

Forsvaret falder da i 3 Dele. Om den første Del af det kan jeg ikke sige andet end, at hvis Ministeren erkender Rigtigheden af Beregningen fra Sukkerfabrikkerne af, at Overtagelsesprisen maatte stige, saa kan ingen gøre Ministeren ansvarlig for, at dette Tab er indtraadt. Spørgsmaalet bliver da, om han ikke burde have søgt at indvinde det paa anden Maade. Men jeg vil dog forbeholde mig og Finansudvalget Adgang til at undersøge den Beregning, hvorefter Sukkerfabrikkerne kommer til det Resultat, at Overtagelsesprisen vil være 1 Kr. 2 Ø. og ikke 98 Ø. Jeg haaber ogsaa, den højtærede Minister selv vil underkaste det en meget nøje Prøvelse.

Dernæst siger den højtærede Minister, at Eksporten har givet Tab i Stedet for Gevinst. Ja, det foreligger der jo tydelige Oplysninger om; Eksporten har været større end beregnet, men den har givet Tab. Og dér siger den højtærede Minister kun, at Eksporten fandt Sted paa et Tidspunkt, hvor Sukkeret kun kostede 85 Ø., medens det faktisk tidligere kunde være solgt til 1 Kr. 60 Ø. Han siger, at han har overladt Dispositionerne i saa Henseende helt og holdent til Sukkerfabrikkerne, og siger, at saaledes har det altid været. Det er nu ikke helt rigtigt. Sukkerfabrikkernes Dispositioner var altid i min Tid undergivet den Kontrol, som laa i, at Den overordentlige Kommission forhandlede med Sukkerfabrikkerne. Det er mig bekendt, at Den overordentlige Kommissions Efterfølger, det raadgivende Udvalg, har henledet Opmærksomheden paa, at man burde sælge, paa det Tidspunkt, da Prisen var 1 Kr. 60 Ø., men at det ikke er sket, og det raadgivende Udvalg, hvis hele Stilling var reduceret i

Forhold til Den overordentlige Kommission, kunde da ikke gøre mere. Men det er altsaa ikke rigtigt, at Sukkerfabrikkerne har disponeret alene. Der har været Raadslagning mellem dem og Kommissionen, og jeg har ogsaa selv haft Lejlighed til at raadslaa med Sukkerfabrikkerne efter at have hørt andre kyndiges Mening om Spørgsmaalet. Hvis det forholder sig saaledes, at Sukkerfabrikkerne har disponeret forkert, ja, saa er det for saa vidt under Ministerens Medansvar, som han jo kunde have fremkaldt et Salg paa det Tidspunkt, da Priserne var høje. Og jeg gør opmærksom paa, at Priserne paa Sukker var endnu høje paa et Tidspunkt, da den høje Regering forkyndte, at der forestod Pristald, og den satte hele sin Politik ind paa Pristaldet og erklærede, at hele Verden maatte vide, at et Pristald vilde finde Sted. Naar Ministeriet gjorde dette til Basis for sin Politik, saa burde det have gjort den samme Opfattelse til Basis for sin Sukkerpolitik og solgt, da Priserne endnu var høje.

Endelig siger den højtærede Minister, at han har tabt Penge derved, at Industrien i de sidste Maaneder har aftaget mindre, fordi den ventede at kunne gaa over til fri Handel paa dette Omraade; derved er der tabt 5 Mill. Kr. Den højtærede Minister har haft fuldkommen i sin Magt at sørge for, at dette Forhold ikke indtraf. Han kunde afgjort have sørget for at skaffe sig Hjemmel, hvis han ikke havde det i Forvejen, til at sikre, at der paa Sukkerindustrien, Chokoladeindustrien, Dropsindustrien og hele denne absolutte Luksusindustri kom til at hvile en Afgift som den, der tidligere, under Krigen, har hvilet paa den. Naar Skattelovforslagene kommer til at foreligge, og vi ser, hvad Regeringens Planer i det hele taget er, saa vil der maaske blive Lejlighed til at vende tilbage til det ejendommelige Forhold, jeg her har berørt, at Ministeren paa et alt for tidligt Tidspunkt har ophævet eller begæret Industriens Forpligtelse til at aftage det danske Sukker.

Med disse Bemærkninger har jeg godtgjort, hvilken Indflydelse de to Ministres Dispositioner har haft paa Statens finansielle Stilling, og at Kul, Sukker og Korn tilsammen er Grundlaget for det Statslaan, som Ministeren til Foraaret ser sig nødsaget til at optage.

Den højtærede Statsminister og den ærede Ordfører for Venstre er i deres Taler kommet ind paa at skildre Krigstiden og den radikale Regerings Fejl under Krigstiden, og de har givet et Billede af Krigs-